

помайчима му не бѣше расположена къмъ него, и горкый-тъ малешко, макаръ че ся вардеше да го не усѣтятъ, ако и да ся не искайваше за това, но бѣше му твърдѣ драго, когато излѣзе изъ корабъ-тъ. Слънцето вече замѣзваше; хладенъ вѣтрець духаше по рѣкѣ-тъ и прохлаждаше малешка, който за това и безъ много трудъ възлѣзе на връхъ-тъ на единъ могила, дѣто имаше единъ гробъ съ надпись на камъкъ-тъ, и тамъ сѣднѣ той съ Бузи. Хенрихъ неможаше безъ прѣхласваніе да гледа на прѣкраснѣ-тъ картинѣ на природѣ-тъ, която му ся прѣдставяше. Отлѣво имъ течеше величественный Гангъ, който ся извиваше около единъ стръмень брѣгъ и слѣдъ това ся затуляше задъ горы-тъ. Хубавый корабецъ стоеше на брѣгъ-тъ, въ неподвижно положеніе; а по далечко имаше още и други нѣкои, съсъ сламены, плоскаты покрывки. Корабери-тъ и слугы-тъ, като бѣхъ си свършили дневнѣ-тъ работѣ, приго-